

El negoci de la guerra en nom de la pau

L'expert en desarmament Pere Ortega despulla en un llibre les maniobres amb què els 'lobbies' militars aconseguixen que augmentin les despeses en defensa

Ortega és president del Centre Delàs d'Estudis per la Pau

Àlex Romaguera
@AlexRomaguera

La guerra ha esdevingut una màquina de fer diners. Prova d'aquest desfici per enriquir-se a costa dels conflictes armats és que els escenaris de pau són inversament proporcionals al nombre d'armes que maten amb el mínim esforç i la màxima eficàcia possibles. Si els exèrcits havien de blindar-nos la seguretat, la realitat demostra que han incrementat els conflictes i, en conseqüència, els drames humanitaris arreu del món.

Aquesta cursa armamentista només s'explica per la influència dels lobbies que s'encarreguen de produir i vendre els seus artefactes. Així ho detalla l'activista i expert en desarmament Pere Ortega, per qui la indústria de la guerra ha penetrat als consells de ministres fins a aconseguir que els estats es pleguin als seus dissenys i, a costa dels nostres impostos i l'interès general, col·loquin els seus productes al mercat. Part de l'estudi d'Ortega queda recollit a *El lobby de la indústria militar espanyola*. Adónde van nuestros impuestos (Icaria, 2015). Al llibre, es detallen les argücies que han utilitzat els governs del PP i del PSOE per desviar la despesa militar dels pressupostos de Defensa. Segons indica el president del Centre Delàs d'Estudis per la Pau, el mecanisme principal són els Programes Especials d'Armament (PEAS), mitjançant els quals els respectius ministeris han finançat, a interès zero, projectes clarament militars com els avions Eurofighter (EF-2000), els helicòpters NH-90 o les partides integrades sota el paraigua de la recerca i el desenvolupament: convenientment revestides de bondat civil, contribueixen a fabricar les armes que porten incrustades aquests aparells. D'aquesta manera, diu Ortega, es dona la paradoxa que mentre Defensa es vanta d'haver reduït els fons durant els últims exercicis, els PEAS han augmentat cada any de manera exponencial, cosa que "constitueix un perjudici per al conjunt de la societat".

Transaccions tacades de sang

La suma d'interessos encreuats de les empreses fabricants d'armes i les forces armades espanyoles es comença a forjar amb l'entrada de

l'Estat a l'OTAN. És llavors quan s'apliquen els programes que l'Aliança Atlàntica manté amb la indústria de l'armament, una transacció que suposa la transferència d'una suma important de diners públics a les grans fabricants.

El procés de portes giratòries que es produeix entre l'esfera pública i els representants de les companyies armamentístiques s'inscriu en aquesta lògica. És el cas de l'actual ministre de Defensa, Pedro Morenés: abans d'entrar en política, havia estat president d'Instalaza, una empresa dedicada a produir mines antipersona i bombes de dispersió, i d'MBDA España, la matriu on participen els tres principals fabricants de míssils d'Europa. El secretari d'Estat de Defensa, Pedro Argüelles, havia presidit la filial nord-americana de Boeing, proveïdora a l'Estat espanyol dels avions de combat EF-18 Hornet, AV8V Harrier i de l'helicòpter Chinook.

Però, de la mateixa manera que Morenés i Argüelles han transitat cap a la política des de l'empresa privada, diversos càrrecs públics han acabat ocupant responsabilitats directives en companyies militars. Els antics alcaldes dels municipis guipuscoans de Deba i Sant Sebastià, Joaquín Aperribay i Ramón Labayen, van entrar a SAPA Placencia, una important fabricant d'armes, després d'abandonar els respectius consistoris. Així s'entén, diu Ortega, l'"enorme bombolla d'armaments" registrada a la Unió Europea. El deute acumulat per l'Estat espanyol amb programes d'armes suma 35.000 milions d'euros, de resultes del qual les arques públiques han quedat esllanguides per invertir en serveis de primera necessitat.

Si, a això, hi afegim el fet que l'exèrcit està ple de soldats que no participen en operacions i que l'armament de què disposa no és eficient per a la defensa ni s'usa en cap missió, es pot concloure que estem davant d'una maquinària que l'únic que fa és empobrir el país. Un "fraud democràtic" de proporcions gegantines, explica Pere Ortega, que només podem combatre mitjançant la mobilització social i les campanyes a favor de la cultura de la pau i de la transparència en la gestió del diner públic. ◀

Segons l'autor d'*El lobby de la indústria militar espanyola*, la dilapidació amb la compra d'armes és un frau democràtic de proporcions gegantines

La Directa utilitza els serveis de **foli verd gràfiques**
C/ de la Llibertat 44, Barcelona
foli@foliverd.net

bodega **La Risa**
OBRIM CADA DIA
AV. VALLCARGA 81
VINI, VERMUT, TAPES I CERVESSES ARTESANALS
ENTITAT CULTURAL SENSE ANIM DE LUCRE

COOPERATIVA AUTOGESTIONARIA
www.lacitatinvisible.coop
ATREVEIX-TE A IMAGINAR-LA

Terra d'escudella
www.tdk.cat
menú al migdia
carta de nit
taules d'embotits
amanides
patates braves
cerveses artesanes
cultura popular
exposicions
C/ Premià, 20 baixos, Santís (Bcn)
tel. 93 422 16 13

Assergurades ètiques i solidàries
arc
COOPERATIVA
www.arccoop.coop